

Armo&Totuus No.1

Hyvää ruokahalua

Erämaassa olevat israelilaiset kyllästyivät nopeasti mannaan. Alussa se maistui makealta - *'hunajakakulta'* (2 Moos. 16:31); kohta siitä tuli mautonta - *'Sen maku oli samanlainen kuin öljyleivoksen'* (4 Moos. 11:8); ja loppujen lopuksi israelilaisten mielestä manna oli vastenmielistä - *"me inhoamme tätä huonoa ruokaa"* (4 Moos. 21:5, kirjaimellinen käännös). He kaipasivat Egyptin herkkuja. He halusivat maukkaampaa ruokaa tyydyttääkseen luonnolliset himonsa.

Entäpä me?

Manna on Kristus, totinen leipä. Hänessä on hengellistä ravintoa, joka voi sekä tyydyttää että vahvistaa. On kuitenkin mahdollista, että me kyllästyisimme totiseen leipään ja kaipaaisimme Egyptin ruokaa.

Aika usein nykypäivän uskonnollisissa piireissä tarjotaan sellaista ruokaa, joka tyydyttää lihaa. Menetelmiä ja käytäntöjä lainataan Egyptistä. Puhdas oppi Kristuksesta ei enää tyydytä. Jumalan Sana ei enää riitä. Ja jokainen arvostelukykyinen uskova näkee tulokset.

Armo ja Totuus tahtoo rohkaista uskovia kokoamaan mannaa Raamatusta. Tänään jos koskaan tarvitsemme terveellistä hengellistä ravintoa.

Hyvää ruokahalua.

Douglas J H Mowat

Hanok ja Seurakunnan toivo

Kristuksen seurakuntaan alku- ja loppukohtana täällä maan päällä ovat risti ja Herran tuleminen (tempaus). Näitä seurakunnan rajapyykkejä kuvaavat Aabelin uhri ja Hanokin ylösottaminen. Seurakunta tietää

olevansa täysin vanhurskautettu Kristuksen kuoleman ja kuolleista nousemisen kautta, ja nyt seurakunta odottaa vain sen päivän koittoa, jolloin Hän on tuleva ja ottava seurakuntansa luokseen. Seurakunta *'odottaa uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta'* (Gal. 5:5). Se ei odota vanhurskautta, sillä sen se jo omistaa armosta, vaan se odottaa sitä toivoa, joka ehdottomasti sisältyy seurakunnan korkeaan ja ihanaan asemaan.

Jotkut profeetallisten totuuksien selittäjät ovat suuresti erehtyneet, he kun eivät ole käsittäneet seurakunnan erikoista asemaa, sen ihanaa perintöosaa ja toivoa. Todellisuudessa he ovat verhonneet *'päivän nousun ja kointähden'*, seurakunnan ihanan toivon, niin moniin peitteisiin ja verhoihin, että monien meidän päiviemme pyhien näyttää vallan mahdottomalta nousta edes Jumalaa pelkäävän Israelin jäännöksen tasolle, jonka toivo on nähdä kuinka *'vanhurskauden aurinko on koittava ja parantumisen sen siipien alla'* (Mal. 4:2). Eikä siinä vielä kaikki. Sangen moni on menettänyt sen siveellisen voiman, minkä Kristuksen tulemisen toivo tuo, kun on ruvettu kuuntelemaan monenlaisia erehdyttäviä selityksiä Kristuksen tulemisesta ja sen yhteydessä olevista seikoista.

Hanokin tavoin otetaan seurakunta pois sekä nykyisestä että tulevasta pahasta. Hanokin ei tarvinnut nähdä maailman pahuuden kehittyvän huippuunsa eikä myöskään Jumalan tuomion kohtaavan sitä. Hän ei nähnyt *'syvyyden lähteiden kuohuvan'*, eikä myöskään *'taivaan ikkunain avautuvan'*. Hänet otettiin pois ennen kuin nämä tapahtuivat. Ja uskon silmä näkee hänessä kaikkien niiden ihanan esikuvan, joista apostoli sanoo, *'Emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä'* (1 Kor. 15:51,52). Hanokin toivo oli muuttua, ei kuolla. Seurakunnan toivon on apostoli selvästi lausunut sanoissa, *'Odotamme taivaasta Hänen Poikaansa'* (1 Tess. 1:10).

C H Macintosh

Kristus Pappina

Raamatun mukaan, Herra Jeesus on *'uskontunnustuksemme Ylimmäinen Pappi'*. Hänen pappeutensa vaikutuspiiri on taivas. Hän on Jeesus, Jumalan Poika, *'läpi taivasten kulkenut'* (Heb. 4:14). *'Jos hän siis olisi maan päällä, ei hän olisikaan pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan esiinkantavat lahjoja...'* (Heb. 8:4). Sitä paitsi Hän oli Juudan heimosta, *'jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut'* (Heb. 7:14).

On olemassa uskovaisten yhteinen pappuus (1 Piet. 2:5, Ilm. 1:6), mutta se on taivaallinen. Jokainen 'pappi' maan päällä, oli hän sitten roomalaiskatolinen, anglikaani, luterilainen, kreikkalainen tai ortodoksi, on sellaisenaan väärä.

Sovituksen päivän keskeinen toimenpide oli uhrien veren esillepano kaikkein pyhimmässä, ja sen suoritti ylimmäinen pappi, ei virkapuvussa vaan *pellavavaatteissaan*. Niin Kristus, *Vanhurskaana*, pääsi taivaaseen oman verensä kautta. Ylhäällä olevalle armonistuimelle ei ole pirskotettu yhtään verta, vaan siinä on Uhri itse kantaen uhrimerkkejä – Hän, joka ottaa oman paikkansa valtaistuimella ja perustaa siitä armonistuimen. Tämä oli alkutoimenpide Hänen pappeudessaan, ja koko Hänen myöhempi esirukouksensa ja puolustajan toimensa perustuvat täytäntöön pannun sovitukseen vereen.

Hän on Jumalan kutsuma

Kristus ei kirkastanut itseään, että Hänestä tehtäisiin Ylimmäinen Pappi, vaan Hänet teki Papiksi Hän, joka sanoi Kristukselle: *'Sinä olet minun Poikani'* (Heb. 5:5); ja Kristus on *uskollinen* Hänelle, joka Hänet asetti.

Hän on tosi ihminen

Hän on *'otettu ihmisten joukosta'*. *'Hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit'* (Heb. 2:17).

Hän on koeteltu ihminen

Heikkouden tunteemme voi liikuttaa Häntä, sillä Hän oli joka suhteessa kiusattu (s.o. merkityksessä 'pantu koetukselle') samoin kuin mekin olemme (kirj. 'kaltaisuuden mukaan' – s.o. niin pitkälle kuin synnitöntä Persoonaa oli mahdollista koetella), kuitenkin ilman syntiä. Hän ei ollut koskaan kiusattu tekemään syntiä; Hänessä ei ollut mitään sellaista, mikä olisi tuntenut houkutusta syntiin, mutta Hän kävi lävitse jokaisen koetuksen viimeiseen asti ja oli kaiken koettelema, tulessakin koeteltu (Heb. 4:15).

Hän on Melkisedekin järjestyksen mukainen Pappi

"Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan" (Heb. 7:17) – s.o. kuninkaallinen pappi. *'Hän on oleva pappi valtaistuimellansa...'* (Sak. 6:13). Vaikka Hän vertauskuvallisesti oli paljossa samankaltainen Aaronin pappeuden kanssa, Hän tosiasiallisesti kuului toiseen järjestykseen. Jotkut ovat uskoneet, että 1. Moos. 14:n tapahtuma oli Jumalan näkyvä ilmestyminen ihmisille, ja että Melkisedek oli Herramme itse, mutta voimme olla varmoja siitä, että tässä on täysin erehdytty. Jumalan Henki pelkästään käyttää kaikkien yksityiskohtien salassa pitämistä, mitä tulee Melkisedekin syntyperään, syntymään ja polveutumiseen, verratakseen häntä Jumalan Poikaan Hänen loppumattomassa elämässään ja pappeudessaan. Yksityiskohtaiset tosiasiat eivät ole sovellettavissa Herramme Hänen lihaksitulemisessaan; ja ne ovat satunnaisesti todistus siitä, että Hän on iankaikkinen Poika.

Hän on suurempi kuin Aaron

Se, että Melkisedek siunasi Aabrahamia ja vastaanotti kymmenyksiä häneltä, merkitsee Hänen (Kristuksen) järjestyksensä ylivaltaa leeviläiseen.

Hänen pappautensa on ikuinen

Kristuksesta ei ole tehty pappia lihallisen käskyn voimalla, vaan loppumattoman elämän voimalla - *"Sinä olet pappi iankaikkisesti"*, korostettuna valalla, jolla Hänestä tehtiin pappi. *"Herra on vannonut eikä ole katuva... jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa"* (Heb. 7:21,25).

Hän sopii tarkalleen ajamaan meidän asiaamme

'Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin...' (Heb. 7:26). Hän rukoilee kansansa puolesta sen koetuksissa kun se kulkee erämaan kautta, ja Hänestä tulee sen Puolustaja, jos se tekee syntiä. Herran huoneen Ylimmäisenä Pappina Hän johtaa kansansa jumalanpalvelusta. Hän harjoittaa myös lohdutuksen ja virvoituksen palvelustyötä kansalle niin kuin Melkisedek Aabrahamille. Ehkä tämä Hänen pappautensa luonteenpiirre ilmentyy erityisellä tavalla Israelia kohtaan eräänä tulevana päivänä, jolloin Hän tulee kunniaansa. Silloin Hän tosiaan tulee jakamaan *'leipää ja viiniä'* väsyneelle, joskin voittoaikalle jäännökselle. Sillä aikaa Hän kantaa kansansa nimiä jatkuvana muistutuksena Isänsä läsnäoloon.

W Hoste

Kristuksen Tuomioistuimien ja Suuri Valkea Valtaistuimien

Kristuksen tuomioistuimien

Kun tarkastellaan Kristuksen tuomioistuinta, meidän ei tulisi nähdä sitä rikosoikeudenkäyntinä vaan pikemminkin palkitsemistilaisuutena. Herra Jeesus ei aseta uskovia syyllisiksi ja tuomitse heitä, vaan Hän jakaa palkintoja! Kyseessä ei ole oikeusistunto vaan menneiden asioiden kertaaminen ja uskovien palkitseminen.

Kaikki uskovat joutuvat tämän tuomioistuimen eteen, jota myös kutsutaan kreikankielessä nimellä *Bema*. *'Sillä kaikki meidät asetetaan Jumalan (tai Kristuksen) tuomioistuimen eteen'* (Room. 14:10).

On selvää, että tämä suuri tapahtuma käydään läpi taivaassa sen jälkeen, kun tempaus on tapahtunut. Uskovat ovat saaneet tuolloin kirkastetut ruumiit.

Jumalan pyhien suorittamat palvelut arvioidaan tuomioistuimen edessä: *"Sillä kaikkien meidän pitää ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi sen mukaan, kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko hyvää tai paha"* (2 Kor. 5:10). Toiset palkitaan ja toiset joutuvat kärsimään vahinkoa: *"niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se*

päivä, joka tullessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on. Jos jonkun tekemä rakennus kestää, on hän saava palkan; mutta jos jonkun tekemä palaa, joutuu hän vahinkoon...” (1 Kor. 3:13-15).

Jakeen 15 loppuosasta käy selvästi ilmi, että tämän tuomioistuimen edessä olevan ihmisen pelastumista ei aseteta koskaan kyseenalaiseksi: *”...mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi”.*

Suuren valkean valtaistuimen tuomio

Johannes näki *’suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat’* (Ilm. 20:11). Valtaistuim on suuri johtuen Hänestä, joka sillä istuu ja niistä asioista, jotka ovat käsiteltävinä. Valtaistuimen valkoinen väri merkitsee julistettavan tuomion puhtautta. Tuomio julistetaan ikuisuudessa sen jälkeen, kun meidän tuntemamme maailma on hajonnut valtavassa kuumuudessa (2 Piet. 3:10).

’Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä...’ (Ilm. 20:12). Näillä tarkoitetaan kaikkina aikoina eläneitä kadotukseen joutuneita kuolleita. He seisovat tuomiolla, koska eivät uskoneet eläessään Herraan Jeesukseen. Epäusko on suuri, raskauttava synty. *’mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen’* (Joh. 3:18). *’mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä’* (Joh. 3:36).

Tämän jälkeen avataan kaksi kirjaa, joiden perusteella päätetään tuomion aste: *’...ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan’* (Ilm. 20:12).

Kadotukseen joutuvien kohtalo sinetöidään sen perusteella, että heidän nimiään ei ole kirjoitettu elämän kirjaan. Toisin sanoen he eivät eläessään koskaan katuneet ja uskoneet Kristukseen omana Pelastajanaan. Myös helvetissä on eri asteisia rangaistuksia vastaavasti kuin taivaassa on eri asteisia palkintoja. Ihmisten tekojen perusteella päätetään heidän rangaistuksensa määrä. Paatunut raiskaaja esimerkiksi saa kovemman tuomion kuin siivosti käyttäytynyt naapuri, joka ei varsin kunniallista elämää (mutta joka ei valitettavasti koskaan tullut uskoon).

Yksikään uskova ei joudu suuren valkean valtaistuimen eteen tuomittavaksi. Siellä ovat vain ne, jotka ylenkatsoen hylkäsivät Jumalan armotarjouksen ja joiden nimiä ei sen vuoksi kirjoitettua Karitsan elämän kirjaan.

William MacDonald

Miksi neljä evankeliumia?

EVANKELIUMI	MATTEUS	MARKUS	LUUKAS	JOHANNES
Keille?	Juutalaisille	Roomalaisille	Helleeniläisille	Pakanoille
Kuva Jeesuksesta	Jeesus on Messias, joka täyttää kirjoitukset	Jeesus on Jumalan täydellinen Palvelija	Jeesus on Ihmisen Poika	Jeesus on Jumalan Poika
Avainjakeet	Matt. 1:1; 16:16; 20:28	Mark. 1:1; 8:27; 10:45; 15:34	Luuk. 19:10	Joh. 20:31
Avainsanat	Täytetty, käydä toteen	Heti	Rukous, pelastus	Usko, iankaikkinen elämä

Nelson's Complete Book of Bible Maps and Charts © by Thomas Nelson Inc.

Armosta uskon kautta

'Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta...' (Ef. 2:8).

Pyydän lukijaani rukoillen katselemaan pelastuksemme *alkulähdettä*, joka on Jumalan *armo*. *'Armosta te olette pelastetut'*. Syntiset ihmiset saavat armon, tulevat kääntyneiksi, puhdistetuiksi ja pelastetuiksi sen tähden, että Jumala on *armollinen*. Heissä itsessään ei ole, eikä milloinkaan voi olla mitään, minkä tähden se tapahtuisi; se tapahtuu yksinomaan ja ainoastaan Jumalan äärettömästä rakkaudesta, hyvydestä, armosta ja laupeudesta. Viivähdä siis hetkinen elämän lähteen partaalla katsellen elämän veden puhdasta virtaa, joka tulee Jumalan ja Karitsan istuimelta!

Jumalan armo on pohjaton meri! Kuka voi mitata sen leveyden? Kuka voi tutkia sen syvyyden? Se on ääretön, kuten kaikki muutkin Jumalan ominaisuudet. Jumala on täynnä rakkautta, sillä *'Jumala on rakkaus'* (1 Joh, 4:16). Jumala on täynnä hyvyttä. Ääretön hyvyys ja rakkaus kuuluvat itse jumaluuden olemukseen. Ihmiset eivät vielä ole tulleet hyljättyiksi sen tähden, että *'Hänen laupeutensa pysyy iankaikkisesti'* (Ps. 136). Hänen laupeudellaan ei ole loppua, ja siksi johdatetaan ihmisiä Hänen luokseen, joka antaa synnit anteeksi.

Paina tämä tarkoin mieleesi, ettet erehtyisi kiinnittämään ajatuksiasi pelastuksen kanavaan eli johtouomaan, uskoon, niin paljon, että unohdat armon, joka on itse lähde ja myös uskon alku. Usko on Jumalan armotyö

meissä. *'Kukaan voi sanoa: "Jeesus olkoon Herra", paitsi Pyhässä Hengessä'* (1 Kor. 12:3). Jeesus sanoo: *'Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä'* (Joh. 6:44). Usko on siis, kuten Kristuksen luo tuleminenkin, jumalallisen vetämisen tulos. Armo on pelastuksen ensimmäinen ja viimeinen vaikutin ja usko, niin olennainen kuin se onkin, on kuitenkin vain tärkeä osa siinä koneistossa, jota myös armo käyttää. Me tulemme pelastetuiksi *uskon kautta*, mutta pelastus on *armosta*. Ota vastaan kuin kaikuna pääenkelin pasuunasta sanat: *'Armosta te olette pelastetut'*. Mikä ilosanoma arvottomille!

Uskolla on siis sama tehtävä kuin kanavalla tai vesijohdolla. Armo on lähde ja virta; usko on vesijohto, jonka kautta laupeuden virta vuotaa alas janoavaisia ihmislapsia virkistämään.

Minun on vielä kerran muistutettava sinua siitä, että usko on vain kanava tai uoma eikä lähde; me emme siis saa kohottaa sitä kaiken sen siunauksen jumalallisen alkulähteen yli, joka on Jumalan armossa. *Älä milloinkaan tee uskostasi Kristusta*, pitämällä sitä pelastuksesi lähteenä. Me löydämme elämän, kun silmämme ovat luotuna Jeesukseen, eikä omaan uskoomme tuijottaen. On kyllä totta, että kaikki tulee meille mahdolliseksi uskon kautta, mutta voima siihen ei kuitenkaan ole uskossamme vaan Jumalassa, johon usko turvautuu. Armo on veturi ja usko ketju, jolla sielun vaunu on kiinnitetty tuohon suureen vaikutusvoimaan. Vanhurskaus uskon kautta ei ole tuon uskon siveellistä etevyyttä, vaan se on Jeesuksen Kristuksen vanhurskautta, jonka usko ottaa omistaen sen itselleen. Sielunrauhaa emme saavuta tarkastelemalla omaa uskoamme, vaan se tulee Häneltä, joka on meidän rauhamme ja jonka vaatteen liepeeseen usko tarttuu. Hänestä voima sitten lähtee meidän sieluunne (Mark. 5:30).

Huomaa siis, rakas ystäväni, että uskosi heikkous ei sinua kadotukseen vie. Heikko ja vapiseva käsi voi ottaa vastaan kalliita lahjoja; samoin Herran pelastus voi tulla omaksemme, vaikka meillä olisikin ainoastaan sinapinsiemenen kokoinen usko. Tärkeitä sanomia voidaan lähettää heikkoja lankoja pitkin, ja Pyhän Hengen rauhaa tuottava todistus voi saapua sydämeen niin heikkoa uskoa pitkin, että sitä voisi verrata lankaan, joka tuskin kestää oman painonsa.

Ajattele enemmän Häntä, johon silmäsi luot, kuin omaa katsettasi. Sinun on katsottava pois omasta katseestasi ja nähtävä yksin Jeesus ja Jumalan armo, joka on Hänessä ilmestynyt.

C H Spurgeon

Kirjasta 'Yksin Armosta' © Kristillinen Kirjakauppa, Karkkila